

Koor 'Ontroerend Goed' met volume en op fluistertoon in Wilhelminapark Wormerveer

Het Ontroerend Goed Koor treedt op in de muziekkapel van het Wilhelminapark.

© Foto Pascal Fielmich

Eugène Besançon

Het 'Goeiste koor'! Dat stempel mag het ongeveer 90-koppige koor 'Ontroerend Goed' uit Wormerveer tegenwoordig dragen.

Het 'Goeiste koor' is de prijs die het won op het meezingfestival afgelopen juli in Monnickendam. Ook als je niet aanwezig bent geweest op dat festival kun je je wel een voorstelling maken van de indruk die het koor daar gemaakt heeft, als je zaterdag in het Wilhelminapark was.

Het 'Ontroerend Goed Koor' is door zijn omvang groter dan menig ander koor dat zich toelegt op het meezingrepertoire. Het brengt levensliederen die robuust in het publiek worden geslingerd. Grote uithalen kent het, vooral door de mannelijke leden, maar het kent ook verstilde momenten. Er wordt wel degelijk gewerkt aan nuances, zoals de haast fluisterende eindregels om een lied te eindigen of door contrasten tussen de vrouwelijke en mannelijke leden uit te buiten. Dirigent Gerda van Eerden weet het allemaal vorm te geven. En Bertie Buis en Leny van Vuure bieden steun met voortreffelijk accordeonspel.

Volume

Het Ontroerend Goed Koor treedt vooral op in verzorgingshuizen en bij koorfestivals, maar laat zich zo af en toe ook horen op andere momenten. Zaterdag was het moment om het koor te mogen beleven in de muziekkapel van het Wilhelminapark. Negentig stemmen hebben een behoorlijk volume. Zeker waar het ook nog ondersteund werd door een -

weliswaar bescheiden - geluidsinstallatie, was het optreden over het hele park en ook iets daarbuiten te horen.

Het publiek bleek goed voorbereid. Al bij voorbaat was er plaats genomen aan tafels en op al of niet zelf meegebrachte stoelen. Gezellig. En het werd nog gezelliger. Want langzamerhand, aangetrokken door de klanken, kwamen er steeds meer mensen bij.

Het Ontroerend Goed Koor was in beste stemming. Het kan putten uit een enorm repertoire en is trefzeker in haar keuze. Nostalgie heeft vaak de overhand. Is het niet door hits uit lang vervlogen tijden als 'Het Land van Maas en Waal' dan wel door liederen die het verleden oproepen over de buurt van vroeger. Zwijmelen kan bij 'Als sterren aan de hemel staan' en bijna emotioneel worden bij de 'Verzonken stad'. Het laatste is een zeemanslied, waar het koor er meer van op het programma heeft staan.

Het koor zingt uitsluitend in het Nederlands, zonodig in vertaling. 'El Condor Pasa' wordt zo verhelderd in een goede vertaling tot 'Zwevend naar geluk'. Amsterdam speelt ook een rol. 'Als het effe kan' van Johan Kaart met een lekker aangezet Jordaans accent. Het koor sluit af met 'Aan de Amsterdamse Grachten'. Dat kan tegenwoordig haast niet anders.